

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2011. december 21.*

A C-27/09. P. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: E. Belliard, valamint G. de Bergues és A. Adam, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **People's Mojahedin Organization of Iran** (székhelye: Auvers-sur-Oise [Franciaország], képviselik: J.-P. Spitzer ügyvéd, D. Vaughan QC, és M.-E. Demetriou barrister),

felperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa**,

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Boelaert és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. január 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues (előadó), K. Lenaerts és J.-C. Bonichot tanácselnökök, Juhász E., G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadjiev és C. Toader bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. szeptember 8-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2011. július 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Fellebbezésében a Francia Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-284/08. sz., People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben 2008. december 4-én hozott ítéletének (EBHT 2008., II-3487. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az Elsőfokú Bíróság helyt adott a People's Mojahedin Organization of Irannak (a továbbiakban: PMOI) a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/868/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 15-i 2008/583/EK tanácsi határozatnak (HL L 188., 21. o.; a továbbiakban: vitatott határozat) a PMOI-t érintő részében történő megsemmisítésére irányuló keresetének.

Jogi háttér

Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 1373. (2001) számú határozata

- ² 2001. szeptember 28-án az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta a terrorizmus leküzdése, különösen a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében kialakított széles körű stratégiák megállapításáról szóló 1373. (2001.) számú

határozatát. E határozat 1. c) pontja többek között arról rendelkezik, hogy valameny-nyi államnak haladéktalanul be kell fagyasztania azon személyek – továbbá az ilyen személyek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló szervezetek, az ilyen személyek és szervezetek nevében vagy irányítása alatt eljáró személyek és szervezetek – pénzeszközeit, egyéb vagyoni értékeit vagy gazdasági erőforrásait, akik terrorcselekményeket követnek el, vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy elősegítői.

- 3 E határozat nem rendelkezik azon személyek listájáról, akikre e korlátozó intézkedéseket alkalmazni kell.

A 2001/931/KKBP közös álláspon

- 4 Mivel az Európai Unió Tanácsa úgy ítélte meg, hogy az 1373. (2001) számú biztonsági tanácsi határozat végrehajtásához szükséges az Európai Közösség fellépése, 2001. december 27-én elfogadta többek között a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspon
- 5 E közös álláspon 1. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A következő cikkek rendelkezéseivel összhangban ezt a közös álláspon

- 6 A 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (2) és (3) bekezdése meghatározza, hogy mit kell „terrorcselekményekben részt vevő személyek, csoportok és szervezetek”, illetve „terrorcselekmények” alatt érteni.
- 7 Az említett közös álláspont 1. cikkének (4) és (6) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(4) A mellékletben található listát az idevágó ügyiratok pontos információi, illetve anyagai alapján kell összeállítani, amelyek értelmében az illetékes hatóság határozatot hozott az érintett személyekről, csoportokról és szervezetekről, függetlenül attól, hogy a határozat terrorcselekményre irányuló nyomozás vagy vádemelés megindítására, komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján ilyen cselekmény elkövetésének kísérletére, abban való részvételre vagy annak elősegítésére, vagy ilyen bűntettek miatt kiszabott ítéletekre vonatkozik-e. A listába felvehetők azok a személyek, csoportok és szervezetek, akikről, illetve amelyekről az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa megállapította, hogy kapcsolatban állnak a terrorizmussal, és velük szemben szankciókat rendelt el.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában az »illetékes hatóság« az igazságügyi hatóság, vagy ha az nem rendelkezik az e bekezdés hatálya alá tartozó területen illetékességgel, akkor az e téren illetékességgel rendelkező megfelelő hatóság.

[...]

(6) A mellékletben található listában szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen és legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy biztosítva legyen a listában való fenntartásuk megalapozottsága [helyesen: „A mellékletben található listán szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen és legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni az arról való meggyőződés érdekében, hogy továbbra is indokolt-e a listán való fenntartásuk].”

- 8 A PMOI-t a 2001/931 közös álláspon naprakésszé tételéről szóló, 2002. május 2-i 2002/340/KKBP tanácsi közös állásponttal (HL L 116., 75. o.) tették hozzá a 2001/931 közös álláspont mellékletében szereplő listához.
- 9 A PMOI-t a 2001/931 közös álláspont mellékletében szereplő listán továbbra is szerepeltette a Tanács által e közös álláspont 1. cikke (6) bekezdésének megfelelően hozott számos későbbi határozat.

A 2580/2001/EK rendelet

- 10 A Tanács 2001. december 27-én elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2580/2001/EK rendeletet (HL L 344., 70. o., magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).
- 11 A 2580/2001 rendelet (5) preambulumbekzdése kimondja:

„A 2001/931/KKBP közös álláspont [közös kül- és biztonságpolitikai] szempontjainak [helyesen: intézkedéseinek] végrehajtásához a Közösség fellépésére van szükség.”

12 E rendelet 2. cikke értelmében:

„(1) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve:

- a) a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet tulajdonában vagy birtokában álló, vagy hozzájuk tartozó valamennyi pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást be kell fagyasztani;
- b) semmilyen pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást sem közvetve, sem közvetlenül nem lehet a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet rendelkezésére bocsátani [vagy azok javára felhasználni].

(2) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet számára [vagy e személyek, csoportok, vagy szervezetek javára].

(3) A Tanács egyhangúlag, és a 2001/931/KKBP közös álláspont 1. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében megállapított rendelkezéseivel összhangban eljárva, megállapítja, felülvizsgálja és módosítja azoknak a személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a listáját, akikre, illetve amelyekre ez a rendelet vonatkozik; [...]

- 13 A PMOI-t a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 2-i 2002/334/EK tanácsi határozattal (HL L 116., 33. o.) vették fel a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésében említett listára.

- 14 Ezt követően a PMOI-taz említett listán továbbra is szerepeltették a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően hozott későbbi tanácsi határozatok, közöttük a vitatott határozat.
- 15 A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2008/583/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 26-i 2009/62/EK tanácsi határozat (HL L 23., 25. o.) ugyanerről a listáról levette a PMOI-t.
- 16 A 2009/62 határozat (5) preambulumbekzdése értelmében:

„A [megtámadott ítélet] alapján egy csoport lekerült azoknak a személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a listájáról, akikre vagy amelyekre a 2580/2001/EK rendeletet alkalmazni kell.”

- 17 Nem vitatott, hogy az e preambulumbekzdés által érintett csoport a PMOI.

A jogvita előzményei

- 18 A jelen jogvita első előzményeinek ismertetéséhez a megtámadott ítélet 1. pontja az Elsőfokú Bíróság T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének (EBHT 2006., II-4665. o.) 1–26. pontjára és T-256/07. sz., People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben 2008. október 23-án hozott ítéletének (EBHT 2008., II-3019. o.) 1–37. pontjára utal vissza.

- 19 Az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 1., 2., 12. és 16. pontjában a következőket állapította meg:

„1 Az ügyiratokból kiderül, hogy a [PMOI-t] [...] 1965-ben alapították, és az iráni sah, majd a mollák rendszerének egy demokratikus rendszerrel való felváltását tűzte ki célul. A [PMOI] 1981-ben részt vett az Iráni Ellenállás Nemzeti Tanácsának (NCRI) megalapításában, amely szerv az iráni »ellenállás száműzetésben lévő parlamentjeként« határozható meg. A [PMOI] a jelen jogvita alapját képező tényállás idején öt különálló szervezetből, valamint egy független szervezetből állt, amely a szervezet Iránban működő fegyveres szárnyát jelentette. A [PMOI] állítása szerint azonban ő és tagjai 2001 júniusától kezdve kifejezetten felhagytak minden katonai tevékenységgel, és jelenleg már nincs fegyveres szervezete.

2 2001. március 28-i végzésével [helyesen: rendeletével] a Secretary of State for the Home Department (belügyminiszter, Egyesült Királyság, a továbbiakban: Home Secretary) felvette a [PMOI-t] a Terrorism Act 2000 (2000. évi törvény a terrorizmusról) alapján betiltott szervezetek listájára. A [PMOI] egyszerre két kérelmet nyújtott be e végzéssel szemben: az egyiket fellebbezésként (appeal) a Proscribed Organisations Appeal Commission (A betiltott szervezetekkel kapcsolatos fellebbezési bizottság, POAC) előtt, a másikat pedig felülvizsgálat (judicial review) iránt a High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [Legfelsőbb Bíróság (Anglia és Wales), a bíróság királyi törvényszéke (adminisztratív tanács) [...]] előtt.

[...]

12 2002. április 17-i ítéletével a[z] [említett bíróság] elutasította a [PMOI] által a Home Secretary 2001. március 28-i végzésével [helyesen: rendeletével] szemben benyújtott felülvizsgálat iránti kérelmet [...], mivel lényegében úgy vélte, hogy a

POAC a megfelelő fórum a [PMOI] érveinek a meghallgatására, beleértve a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított érveket is.

[...]

16 2002. november 15-i ítéletével a POAC elutasította a [PMOI] által a Home Secretary 2001. március 28-i végzésével [helyesen: rendeletével] szemben benyújtott fellebbezést [...], mivel többek között úgy vélte, hogy semmi nem követeli meg, hogy előzetesen meghallgassa a [PMOI-t], mivel az ilyen meghallgatás végeredményben megvalósíthatatlan vagy nemkívánatos a terrorista szervezetekkel szembeni jogszabály keretében. E határozat szerint a Terrorism Act 2000 jogi rendszere tisztességes lehetőséget biztosít arra, hogy a [PMOI] álláspontját meghallgassák a POAC előtt.”

20 Az ügy legfrissebb fejleményeit a következőképpen foglalja össze a megtámadott ítélet 2–10. pontja:

„2 2008. május 7-i ítéletével a Court of Appeal (England & Wales) [fellebbviteli bíróság (Anglia és Wales), Egyesült Királyság, a továbbiakban: Court of Appeal] elutasította a [Home Secretary] arra irányuló kérelmét, hogy fellebbezést nyújthasson be e bíróság előtt a [POAC] 2007. november 30-i határozatával szemben, amelyben az helyt adott a Home Secretary 2006. szeptember 1-jei, a [PMOI] mint terrorizmusban részt vevő szervezet betiltásának feloldását megtagadó határozatával szemben benyújtott fellebbezésnek, és utasította az említett Home Secretaryt, hogy a [PMOI-t] a Terrorism Act 2000 [...] alapján betiltott szervezetek listájáról törölje [rendeletre] (Order) irányuló tervezetet terjesszen az Egyesült Királyság parlamentje elé.

3 A POAC ezen határozatával többek között »hibásnak« (perverse) minősítette a Home Secretary 2006. szeptember 1-jei, a [PMOI] betiltásának feloldását megtagadó határozatában foglalt azon megállapítását, miszerint a [PMOI] abban az

időszakban még a Terrorism Act 2000 értelmében »terrorizmusban részt vevő« (concerned in terrorism) szervezet volt. [...]

[...]

- 5 A fent hivatkozott ítéletében a Court of Appeal helybenhagyta a POAC megállapításait. Ezenkívül megállapította, hogy a Home Secretary által benyújtott bizalmas információk megerősítik azon következtetését, amely szerint utóbbi ésszerűen nem gondolhatta úgy, hogy a PMOI szándékában állt, hogy a jövőben újra részt vegyen a terrorizmusban.
- 6 2008. június 23-i, június 24-én hatályba lépett végzésében [helyesen: rendeletében] a Home Secretary ezért törölte a PMOI nevét a Terrorism Act 2000 alapján betiltott szervezetek listájáról. E törlést jóváhagyta az Egyesült Királyság parlamentjének mindkét kamarája.
- 7 A [vitatott határozattal] a Tanács mégis fenntartotta a [PMOI] nevét másokéval együtt a [...] [2580/2001 rendelet] mellékletében szereplő listán [...].
- 8 A [vitatott] határozat (5) preambulumbekzdése, amely bizonyosan a PMOI-ra vonatkozik, az alábbiakat állapítja meg:

»Egy csoport esetében a Tanács figyelembe vette azt a tényt, hogy egy illetékes hatóság határozata, amely indokként szolgált a csoportnak a listára történő felvételéhez, már nincs hatályban 2008. június 24-e óta. Azonban erre a csoportra vonatkozó újabb elemek jutottak a Tanács tudomására. A Tanács úgy tekintette, hogy ezek az új elemek indokolták teszik ennek a csoportnak a listára való felvételét.«

- 9 A [vitatott] határozatról a Tanács 2008. július 15-i levelében [...] értesített[e] a [PMOI-t]. E levélben a Tanács a következőket állapította meg:

»A Tanács ismét úgy határozott, hogy felveszi [a PMOI-t] a listára [...] A Tanács tudomásul vette, hogy az illetékes hatóság azon határozata, amely indokként szolgált [a PMOI-nak] a listára történő felvételéhez, már nincs hatályban 2008. június 24-e óta. A Tanács azonban olyan új információkhoz jutott, amelyek jelentősek a listára történő felvétel szempontjából. Figyelembe véve ezen információkat, a Tanács úgy döntött, hogy [a PMOI-t] újra fel kell venni az említett listára. Következésképpen a Tanács módosította az indokolást.«

- 10 Az ismertető [helyesen: értesítő] levélhez csatolt indokolásban [...] a Tanács a következőket fejt ki:

»A [PMOI] csoportot 1965-ben eredetileg az uralkodó rendszer megdöntésének céljából alapították. Tagjai így részt vettek a korábbi rendszer több ezer »ügynökének« eltávolításában, és közülük kerültek ki az Egyesült Államok teheráni nagykövetségén elkövetett túszejtés felelősei is. Bár kezdetben a PMOI az iszlám forradalom legradikálisabb szereplői közé tartozott, betiltása után illegalitásba vonult, és számos akciót követett el a Teheránban fennálló rendszer ellen. Így a szervezet terrorista merényleteket követett el [...]. Az Európai Unió különböző tagállamaiban letelepedett szervezet tagjai ellen egyébként jelenleg eljárás folyik a tevékenységeik finanszírozására irányuló bűncselekmények miatt. E cselekmények a 2001/931 közös álláspon 1. cikke (3) bekezdése a), c), d), f), g), h) és i) pontjának hatálya alá tartoznak, és az 1. cikke (3) bekezdésének i. és iii. pontjában említett célból követték el azokat.

A [PMOI] a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozik.

2001 áprilisában a tribunal de grande instance de Paris [párizsi megyei szintű bíróság] melletti terrorista ügyekkel foglalkozó ügyészség vizsgálatot indított a »terrorcselekmények előkészítésére létrejött bűnszervezet vezetőivel« szemben az 1996. július 22-i 96/647 törvény alapján a francia jogban előírt feltételek mellett. Az e vizsgálat keretében folytatott nyomozások eredményeként [a PMOI] feltételezett tagjait megfélemlítéssel vagy terrorral a közrend súlyos megzavarására törekvő bűnszövetkezettel elsődlegesen vagy másodlagosan összefüggő különböző bűncselekményekkel gyanúsították. Az előző gyanúsításon túl e vizsgálat e »terrorista csoport finanszírozására« is vonatkozik a francia jogban a mindennapi biztonságról szóló, 2001. november 15-i 2001/1062 törvény által előírt feltételek mellett.

2007. március 19-én és 2007. november 13-án a terrorista ügyekkel foglalkozó párizsi ügyészség pótházkutatásokat tartott a [PMOI] feltételezett tagjainál. Ezen eljárásokat a 2001 és 2007 között végzett nyomozásokból eredő új információkra vonatkozó vizsgálat szükségessége indokolta. Az eljárások elsősorban valamely terrorszervezettel összefüggésben »különösen sebezhető személyek ellen elkövetett csalások vétségéből közvetlenül vagy közvetve származó nyereség tisztára mosása és bűnszervezetben elkövetett csalás« elkövetőire vonatkoznak a francia jogban a 2003. augusztus 2-i 2003/706 törvény által előírt feltételek között.

Következésképpen az illetékes hatóság határozatot hozott a [PMOI-val] szemben a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében.

A Tanács megjegyzi, hogy ezen eljárások még mindig folyamatban vannak, és 2007-ben kiterjesztették őket a terroristacsoportok által folytatott finanszírozási

műveletek elleni küzdelem keretében. A Tanács úgy véli, hogy továbbra is érvényesek azon okok, amelyek miatt [a PMOI-t] felvették a 2580/2001 rendelet 2. cikke (1) és (2) bekezdése alapján előírt intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek listájára.

Ezen információkra tekintettel a Tanács úgy döntött, hogy [a PMOI-nak] a 2580/2001 rendelet 2. cikke (1) és (2) bekezdése alapján előírt intézkedések hatálya alatt kell maradnia.«”

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- ²¹ Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. július 21-én benyújtott keresetlevelével a PMOI a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló keresetet indított, és azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a vitatott határozatot az őt érintő részében, és
- a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

- ²² A Francia Köztársaság és az Európai Bizottság számára megengedték, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásba.

- 23 A PMOI kérelmei alátámasztására lényegében öt jogalapot hoz fel: az első jogalap nyilvánvaló értékelési hibán alapul, a második jogalap a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdése, a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdése és a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok megsértésén alapul, a harmadik jogalap a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapul, a negyedik jogalap a védelemhez való jog és az indokolási kötelezettség megsértésén alapul, az ötödik jogalap pedig a hatáskörrel vagy az eljárással való visszaélésen alapul.
- 24 A negyedik, a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapot illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította a megtámadott ítélet 36. pontjában, hogy kétségtelen, hogy a Tanács a vitatott határozatot anélkül fogadta el, hogy előzetesen közölte volna a PMOI-val azon új információkat vagy az ügyirat azon új anyagait, amelyek szerinte igazolták a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán való további szerepeltetését, vagyis a tribunal de grande instance de Paris melletti terrorista ügyekkel foglalkozó ügyészsége által 2001 áprilisában indított vizsgálatra, valamint a 2007. márciusi és novemberi két pótházkutatásra vonatkozó iratokat. Az Elsőfokú Bíróság hozzáfűzte, hogy ráadásul a Tanács nem tette lehetővé a PMOI számára, hogy hasznosan érvényre juttassa az ezzel kapcsolatos álláspontját a vitatott határozat elfogadása előtt.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 37. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott határozatot különösen a fent hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 120., 126. és 131. pontjában a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozóan megállapított elvek megsértésével fogadták el.
- 26 Továbbá a megtámadott ítélet 39–44. pontjában az Elsőfokú Bíróság először a Tanács azon érvét vizsgálta, amely szerint ezen intézmény megalapozottan járt el így a jelen ügyben fennálló sajátos helyzete, különösen azon sürgősség miatt, amellyel a vitatott határozatot meg kellett hozni.

- 27 Ezzel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 40. pontjában azt állapította meg, hogy az állítólagos sürgősség egyáltalán nem bizonyított.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság megemlítette, hogy 2008. május 7., a Court of Appeal ítélete kihirdetésének napja – amellyel véglegesen megszűnt a Tanács számára annak lehetősége, hogy a Home Secretary 2001. március 28-i rendeletére hivatkozzon –, és 2008. július 15., a megtámadott határozat elfogadásának időpontja között több mint két hónap eltelt. Márpedig a Tanács nem fejtette ki, hogy miért nem volt számára lehetséges 2008. május 7. után rögtön lépéseket tenni vagy a PMOI-nak a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listáról való eltávolítása, vagy az e listán új bizonyítékok alapján való további szerepeltetése érdekében.
- 29 Az Elsőfokú Bíróság továbbá a megtámadott ítélet 41. pontjában úgy vélte, hogy feltételezve akár, hogy ezen új bizonyítékokat a Tanáccsal csak 2008 júniusában közölték, ez nem magyarázza meg, hogy ezen új bizonyítékokat miért nem lehetett azonnal közölni a PMOI-vel, ha a Tanács azokat azt követően az ő terhére akarta figyelembe venni.
- 30 Az Elsőfokú Bíróság hozzátette, hogy bár a fent hivatkozott People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben 2008. október 23-án hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben előterjesztett észrevételeiben a Tanács kifejezetten kinyilvánította azon szándékát, hogy azonnal állást kíván foglalni a tudomására hozott „új bizonyítékokról”, ezen intézmény e tényeket nem közölte a PMOI-vel, ennek fizikai vagy jogi akadályaira való hivatkozás nélkül, és úgy, hogy az Elsőfokú Bíróság a Tanács egyik előző határozatát éppen azért semmisítette meg a fent hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítéletben, mert az nem képezte ilyen előzetes közlés tárgyát.
- 31 A megtámadott ítélet 42. pontjában az Elsőfokú Bíróság megjegyezte, hogy sem a Court of Appeal 2008. május 7-i ítéletének, sem a Home Secretary 2008. június 23-i rendeletének nem volt automatikus és azonnali hatása az akkor hatályban lévő, a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/445/EK

határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. december 20-i 2007/868/EK tanácsi határozatra (HL L 340., 100. o.), mivel az uniós jogi aktusok jogszerűségének védelme miatt e határozat törvényerővel hatályban marad, amíg vissza nem vonják, megsemmisítés iránti kereset alapján meg nem semmisítik, illetve előzetes döntéshozatal iránti kérelem vagy jogellenességi kifogás következtében nem nyilvánítják érvénytelennek.

- 32 Másodsorban az Elsőfokú Bíróság elutasította a Tanács azon érvét, amely szerint a PMOI-val közölt indokolás lehetővé tette ez utóbbi védelemhez való jogának tisztelben tartását.
- 33 Ezzel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 46. pontjában megállapította, hogy ezen érvelés a védelemhez való jognak a közigazgatási eljárás keretében való biztosítása és az ezen eljárás eredményeként elfogadott, sérelmet okozó aktussal szembeni hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogból eredő biztosíték összetévesztéséből következik.
- 34 Az Elsőfokú Bíróság ebből arra a következtetésre jutott a megtámadott ítélet 47. pontjában, hogy mivel a negyedik jogalap megalapozott, a vitatott határozatot meg kell semmisíteni a PMOI-re vonatkozó részében.
- 35 A megtámadott ítélet 48. pontjában az Elsőfokú Bíróság utalt arra, hogy ilyen feltételek mellett nem szükséges a kereset többi jogalapjáról határozni, mégis megvizsgálja a második és harmadik jogalapot azoknak a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog szempontjából való jelentősége miatt.
- 36 E jogalapokat illetően az Elsőfokú Bíróság egyrészt arra a következtetésre jutott a megtámadott ítélet 78. pontjában, hogy nem bizonyított a jogilag megkövetelt módon, hogy a megtámadott határozatot a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdése és a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően

fogadták el, másrészt pedig hogy éppen elfogadásának a körülményei sértik a PMOI hatékony bírósági felülvizsgálathoz való alapvető jogát.

- 37 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg a megtámadott ítélet 79. pontjában, hogy a második és a harmadik jogalap megalapozott.

A fellebbezési eljárás feleinek kérelmei

- 38 A Francia Köztársaság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- a Bíróság döntse el véglegesen a jogvitát a PMOI keresetének elutasításával, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé.

- 39 A PMOI azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatatlannak;
- másodlagosan állapítsa meg, hogy nem szükséges határozni e fellebbezésről;

- harmadlagosan utasítsa el a fellebbezést, és
- mindenképpen a fellebbezőt kötelezze az ellenérdekű félnél felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

- ⁴⁰ A Francia Köztársaság három jogalapot hoz fel, amelyeket arra alapít, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot a védelemhez való jogra vonatkozó elvek, a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése, illetve a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra vonatkozó elvek értékelése során

A fellebbezés elfogadhatóságáról

A felek érvei

- ⁴¹ A PMOI – emlékeztetve arra, hogy a vitatott határozatot hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2009/62 határozat, amely már nem veszi át a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listát – úgy érvel, hogy a Francia Köztársaságnak nem fűződik érdeke a jelen fellebbezés fenntartásához, és hogy ezért az elfogadhatatlan. Másodlagosan azt állítja, hogy a Bíróságnak, azzal az indokkal, hogy tárgytalan, meg kellene tagadnia az e fellebbezés tárgyában való döntéshozatalt.

- 42 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a fellebbezés elfogadható, és e tekintetben többek között azt állítja, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése alapján nem kell eljáráshoz fűződő érdeket igazolnia.

A Bíróság álláspontja

- 43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbező eljáráshoz fűződő érdeke akkor áll fenn, ha eredményessége esetén a fellebbezés alkalmas arra, hogy az azt benyújtó félnek előnyt biztosítson (lásd többek között a C-535/06. P. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7051. o.] 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 Mivel azonban a Francia Köztársaság beavatkozott az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásba, a Bíróság alapokmányának 56. cikkéből következik, hogy e tagállam fellebbezést nyújthat be akkor is, ha a Törvényszék határozata őt közvetlenül nem érinti.
- 45 Továbbá ugyanezen cikk harmadik bekezdéséből következik, hogy a tagállamoknak – függetlenül attól, hogy az első fokú eljárásban félként vettek-e részt – nem kell érdeket bizonyítaniuk ahhoz, hogy a Törvényszék ítélete ellen fellebbezhessenek (a C-49/92. P. sz., Bizottság kontra Anic Partecipazioni ügyben 1999. július 8-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-4125. o.] 171. pontja).
- 46 Másfelől a PMOI állításával ellentétben a jelen fellebbezés nem vált tárgytalanná amiatt, hogy a vitatott határozatot, amellyel felvették a PMOI-t a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára, hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2009/62 határozat, amely a megtámadott ítéletre hivatkozva e lista naprakésszé tett változatában már nem szerepelteti a PMOI-t.

- 47 Egyrészt ugyanis ha a Bíróságnak helyt kellene adnia a fellebbezésnek, és érdemben elutasítania a PMOI-nak a vitatott határozat ellen irányuló megsemmisítés iránti kérését, abból az következne, ahogyan azt helyesen állította a Francia Köztársaság, hogy e határozatot visszaállítanák az Unió jogrendjébe a 2008. július 16., a vitatott határozat hatálybalépésének napja, és 2009. január 27., a 2009/62 határozat – amely visszaható hatály nélkül hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, és törölte a PMOI nevét a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listáról – hatálybalépésének napja közötti időszak vonatkozásában.
- 48 Másrészt nem tűnik úgy, hogy a 2009/62 határozat elfogadása azzal a következménnyel járt volna, hogy véget vetett volna a felek közötti jogvitának, és hogy ezért a fellebbezés ezen ok miatt tárgytalanná vált (lásd analógia útján többek között a C-498/01. P. sz., OHMI kontra Zapf Creation ügyben 2004. december 1-jén hozott végzés [EBHT 2004., I-11349. o.] 12. pontját).
- 49 A Francia Köztársaság ugyanis továbbra is azt állítja, hogy a PMOI-nak a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára a vitatott határozattal történő felvétele igazolt volt, és továbbá úgy érvelt a Bíróság előtt, hogy továbbra is érdeke fűződik ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben elkövetett hibákat elismerje a Bíróság ahhoz, hogy kérhesse a Tanácstól a PMOI erre a listára történő újbóli felvételét.
- 50 Ilyen körülmények között, mivel a fellebbezés nem vált tárgytalanná, a Bíróság feladata, hogy arról határozzon.

Az ügy érdeméről

A védelemhez való jogra vonatkozó elvek értékelése során való téves jogalkalmazásra alapított első jogalapról

– A felek érvei

- 51 A Francia Köztársaság azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy a megtámadott ítélet 37. pontjában azt állapította meg, hogy a vitatott határozatot a védelemhez való jogra vonatkozó elvek megsértésével hozták meg, mivel a Tanács a vitatott határozatot anélkül fogadta el, hogy előzetesen közölte volna a PMOI-vel azon új információkat vagy az ügyirat azon új anyagait, amelyek szerinte igazolták a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán való további szerepeltetését.
- 52 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedés előzetes közlésének szükségessége alól léteznek kivételek, különösen a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat esetében, amikor a közlés veszélyeztetheti az ilyen korlátozó intézkedések hatékonyságát (a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-6351. o.] 339–341. pontja).
- 53 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a vitatott határozat elfogadása során nyilvánvalóan fennállt a PMOI-vel szemben alkalmazandó, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedés megszakításának veszélye, tehát az ilyen intézkedés hatékonyságát veszélyeztető kockázat.

- 54 Attól fogva, hogy a Home Secretary a 2008. június 24-én hatályba lépő, 2008. június 23-i rendeletével törölte a PMOI nevét a Terrorism Act 2000 alapján betiltott szervezetek listájáról, a Home Secretary 2001. március 28-i rendelete – illetékes hatóság határozata, amelyen a 2007/868 határozat alapult – már nem szolgálhatott volna alapul a PMOI-nak a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára történő felvételéhez, a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének megsértése nélkül.
- 55 A Francia Köztársaság ehhez hozzáfűzi, hogy bár a 2008. június 23-i említett rendeletnek kétségtől nem volt automatikus és azonnali hatása a 2007/868 határozatra, attól még a Tanácsnak nem kellett volna hagynia egy olyan helyzet fennmaradását, amelyben az említett határozat megalapozatlan volt, hanem a lehető leghamarabb le kellett volna abból vonnia a következményeket.
- 56 Tekintettel arra, hogy a Tanács 2008. június 9-én új bizonyítékokat kapott a francia hatóságoktól, nevezetesen azt az információt, hogy 2004. április 9-én vizsgálatot indítottak a PMOI 17 feltételezett tagjával szemben, és 24 személlyel szemben emeltek vádat, ami e hatóságok szerint igazolja a PMOI-nak a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára történő felvételére irányuló kérelmüket, a Tanácsnak a szankciók hatékonyságának biztosítása érdekében el kellett volna kerülnie a pénzeszközök befagyasztásának bármilyen megszakítását, és következésképpen a lehető leghamarabb új határozatot kellett volna hoznia a PMOI e listára történő felvételéről.
- 57 A Francia Köztársaság emlékeztet továbbá arra, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Tanács köteles volt 2008 júniusának végén a lehető leghamarabb felülvizsgálni az említett, a 2007/868 határozat által megállapított listát.

- 58 A PMOI azt állítja, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el a Tanács által előadott és jelen fellebbezésben megismételt érvelést, többek között azt állapítva meg, hogy a jelen eset körülményei között a Tanács alaptalanul nem közölte vele előzetesen a szóban forgó új bizonyítékokat, azzal az indokkal, hogy különben fennállt volna a veszélye annak, hogy megszakad a PMOI pénzeszközeinek befagyasztása. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja továbbá olyan ténybeli elemeken alapul, amelyek e fellebbezés keretében nem vitathatók.

– A Bíróság álláspontja

- 59 A megtámadott ítélet 36. és 37. pontjában az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a Tanács azáltal, hogy a vitatott határozatot anélkül fogadta el, hogy előzetesen közölte volna a PMOI-vel azon új információkat vagy az ügyirat azon új anyagain, amelyek szerinte igazolták a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán való további szerepeltetését, ráadásul mivel nem tette lehetővé a PMOI számára, hogy hasznosan érvényre juttassa az ezzel kapcsolatos álláspontját e határozat elfogadása előtt, megsértette a többek között a fent hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 120., 126. és 131. pontjában kimondott, a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elveket.
- 60 Azon elveket, amelyekre így az Elsőfokú Bíróság hivatkozott, és amelyeket nem vitat a Francia Köztársaság, a Bíróság ítélezési gyakorlatából is kitűnnek (lásd az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelettel [HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.] kapcsolatban a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 338–341. pontját).

- ⁶¹ E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat esetében a Tanács nem köteles előzetesen közölni az érintett személlyel vagy szervezettel azokat az indokokat, amelyekre ezen intézmény alapítani kívánja e személy vagy szervezet nevének a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára történő felvételét. A hatékonyság veszélyeztetésének elkerülése érdekében hozott ilyen intézkedésnek ugyanis jellegénél fogva meglepetésszerűnek és azonnal alkalmazandónak kell lennie. Ilyen esetben főszabály szerint elég, hogy az intézmény közölje az érintett személlyel vagy szervezettel az indokokat, és a határozat elfogadásával egyidejűleg vagy azt követően azonnal lehetővé tegye a meghallgatáshoz való jog gyakorlását.
- ⁶² A pénzeszközök befagyasztására vonatkozó későbbi határozat esetén viszont – amellyel a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán már szereplő személy vagy szervezet nevét továbbra is szerepeltették a listán – e meglepetésszerű hatásra már nincs szükség az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében, ezért az ilyen határozat elfogadását főszabály szerint meg kell előznie a terhelő bizonyítékok közlésének, valamint az érintett személy vagy szervezet számára biztosított azon lehetőségnek, hogy meghallgassák.
- ⁶³ A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság ezeket az elveket alkalmazta a konkrét esetre, és helyesen vonta le azt a következtetést, hogy mivel a vitatott határozattal továbbra is szerepeltették a PMOI nevét a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán, amelyen a 2002/334 határozat alapján történő, 2002. május 3-i eredeti felvétele óta szerepelt, a Tanács nem közölhette – mint ahogyan a jelen esetben tette – a PMOI-t terhelő új bizonyítékokat a vitatott határozat elfogadásával egyidejűleg. A Tanácsnak feltétlenül biztosítania kellett volna a PMOI védelemhez való jogának tiszteletben tartását, vagyis az őt terhelő bizonyítékok közlését és a meghallgatáshoz való jogot e határozat elfogadását megelőzően.
- ⁶⁴ E tekintetben hangsúlyozni kell – amint azt a főtanácsnok tette az indítványa 103. pontjában –, hogy a terhelő bizonyítékok közlésére vonatkozó követelmény és a korlátozó intézkedések alkalmazását elindító olyan intézkedés, mint a vitatott

határozat, elfogadását megelőző észrevételek megtételéhez való jog által biztosított védelem alapvető és elengedhetetlen a védelemhez való jog szempontjából. Ez annál is inkább igaz, mivel az ilyen intézkedéseknek jelentős hatásuk van az érintett személyek és csoportok jogaira és szabadságaira.

⁶⁵ Ugyanis annak a szabálynak, miszerint a sérelmet okozó határozat címzettjének olyan helyzetben kell lennie, hogy a határozat elfogadása előtt képes legyen észrevételeit megtenni, az a célja, hogy az illetékes hatóság megfelelően figyelembe vehesse a releváns körülmények összességét. Az említett címzett hatékony védelmének biztosítása érdekében e szabálynak többek között az a célja, hogy kijavíthasson valamilyen hibát, vagy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat elfogadása mellett vagy ellen szólnak, vagy hogy a határozat ezt vagy azt tartalmazza (lásd ebben az értelemben a C-349/07. sz. Sopropé-ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10369. o.] 49. pontját).

⁶⁶ A védelemhez való jognak egy olyan korlátozó intézkedés, mint a vitatott határozat, elfogadását megelőző eljárás során történő tiszteletben tartásához való ezen alapvető jogot egyébként kifejezetten rögzíti az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja, amely Chartának az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése a Szerződésekkel megegyező jogi kötőerőt ismer el.

⁶⁷ Bár – amint arra a Bíróság emlékeztetett a jelen ítélet 61. pontjában – az említett alapvető jog alól a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat esetében megengedett volt a kivétel, ez a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatékonysága biztosításának szükségességével, és végső soron az Unió és tagállamai biztonságát vagy nemzetközi kapcsolatainak folytatását érintő kényszerítő megfontolásokkal igazolható (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 342. pontját).

- 68 A megtámadott ítélet 39–44. pontjában az Elsőfokú Bíróság mégis megvizsgálta a Tanács azon érvelését, amely szerint ezen intézmény megalapozottan közölte a PMOI-vel szemben figyelembe vett új terhelő bizonyítékokat a vitatott határozat elfogadásával egyidejűleg, nem pedig azt megelőzően, azon tény ellenére, hogy nem a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozatról volt szó, azon különös helyzet okán, amelyben ezen intézmény a jelen esetben volt, pontosabban azon sürgősség miatt, amellyel a vitatott határozatot el kellett fogadni.
- 69 A Francia Köztársaság lényegében ezen érvelést veszi át a jelen fellebbezés keretében.
- 70 Márpedig az Elsőfokú Bíróság egyrészt azt állapította meg, hogy 2008. május 7-től, a Court of Appeal ítélete kihirdetésének napjáról kezdve a Tanács számára véglegesen megszűnt annak lehetősége, hogy még mindig a Home Secretary 2001. március 28-i rendeletére – mint a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett illetékes hatóság határozatára – hivatkozzon a PMOI-nak a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán történő további szerepeltetése érdekében. Továbbá a Home Secretary a 2008. június 24-én hatályba lépő, 2008. június 23-i rendeletével ezen ítéletet hajtotta végre, azáltal hogy törölte a PMOI-t a Terrorism Act 2000 alapján betiltott szervezetek listájáról.
- 71 Másrészt nem vitatott, hogy a Tanács 2008. június 9-én a Francia Köztársaságtól új, a PMOI feltételezett tagjai ellen Franciaországban indított bírósági eljárásokra vonatkozó információkat kapott, amelyekről e tagállam azt gondolta, hogy megalapozhatják ezen szervezetnek a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listán való további szerepeltetését.
- 72 Ezzel kapcsolatban meg kell említeni, hogy a Tanácsnak tehát haladéktalanul meg kellett vizsgálnia ezeket az új bizonyítékokat ahhoz, hogy határozni tudjon arról, hogy ezek a bizonyítékok minősülhetnek-e a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében illetékes hatóság határozatának, amely megalapozhatja a PMOI-nak az említett listán történő szerepeltetését, vagy hogy e csoportot azonnal törölni kell ugyanerről a listáról.

- 73 Bár kétségtelenül igaz, amint azt a Francia Köztársaság állította, hogy legalábbis 2008. június 24-től a Tanács nem hagyhatta egy olyan helyzet fennmaradását, amelyben a 2007/868 határozat megalapozatlan volt, de abból haladéktalanul le kellett vonni a következményeket, sem a Court of Appeal 2008. május 7-i ítéletének, sem a Home Secretary 2008. június 23-i rendeletének – amint azt egyébként e tagállam elismeri, és amint azt az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 42. pontjában – nem volt automatikus és azonnali hatása az akkor hatályban lévő 2007/868 határozatra.
- 74 Ez utóbbi határozat ugyanis hatályban maradt az uniós intézmények jogi aktusait megillető jogszerűségi vélelem miatt, amely a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azt jelenti, hogy ezek az aktusok mindaddig joghatásokat váltanak ki, amíg azokat vissza nem vonják, megsemmisítés iránti kereset alapján meg nem semmisítik, illetve előzetes döntéshozatal iránti kérelem vagy jogellenességi kifogás következtében nem nyilvánítják érvénytelennek (lásd többek között a C-199/06. sz., CELF és ministre de la Culture et de la Communication ügyben 2008. február 12-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-469. o.] 60. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 75 Következésképpen figyelembe véve – amint arra a jelen ítélet 64. és 65. pontjában a Bíróság emlékeztetett – a védelemhez való jog egy olyan határozat, mint a vitatott határozat elfogadását megelőző eljárás során történő tiszteletben tartásának tulajdonítandó alapvető jelentőséget is, az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor azt állapította meg a megtámadott ítélet 39. és 43. pontjában, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a vitatott határozatot olyan sürgősséggel kellett elfogadni, ami lehetetlenné tette ezen intézmény számára, hogy közölje a PMOI-vel a vele szemben figyelembe vett új bizonyítékokat, és a vitatott határozat elfogadását megelőző meghallgatásának leelőtételét.
- 76 E megfontolások összességéből az következik, hogy az első jogalap nem megalapozott.

A második és a harmadik jogalapról

- 77 A 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének megsértésére, illetve a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra vonatkozó elvek értékelése során történő téves jogalkalmazásra alapított második és harmadik jogalap a megtámadott ítélet második része ellen irányul, amelyben az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta és megalapozottnak ítélte az előtte a PMOI által felhozott második és a harmadik joglapot.
- 78 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság, miután azt állapította meg a megtámadott ítélet 47. pontjában, hogy a vitatott határozatot meg kell semmisíteni a PMOI védelemhez való jogának megsértése miatt, ezen ítélet 48. pontjában úgy vélekedett, hogy bár ilyen feltételek mellett nem szükséges a kereset többi jogalapjáról határozni, az Elsőfokú Bíróság mégis megvizsgálja az előtte felhozott második és harmadik joglapot azoknak a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog szempontjából való jelentősége miatt.
- 79 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék ítéletének a tárgyhoz szorosan nem tartozó indokolása ellen irányuló kifogásokat, mivel nem vezethetnek ezen ítélet hatályon kívül helyezéséhez, tehát hatástalanok, a Bíróság eleve elutasítja (lásd többek között a C-399/08. P. sz., Bizottság kontra Deutsche Post ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-7831. o.] 75. pontját, és a C-96/09. P. sz., Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ügyben 2011. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2131. o.] 211. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 80 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a második és a harmadik jogalap hatástalan.
- 81 Mivel a Francia Köztársaság által hivatkozott jogalapok egyike sem helytálló, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- ⁸² Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Francia Köztársaságot, mivel pereszes lett, a PMOI kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások